

[Økonomi- og handelsministeren.]

kedets side vil blive fremlagt udkast til generelle retningslinjer for sådanne undtagelses- og overgangsordninger.

De problemer, der knytter sig til de særlige forhold på Færøerne og i Grønland, vil først blive drøftet, når myndighederne på Færøerne og i Grønland i de kommende måneder har haft lejlighed til at tage spørgsmålene op til behandling. Egentlige forhandlinger med fællesmarkedet om disse spørgsmål vil derfor formentlig først blive påbegyndt i februar næste år. Det kan dog allerede nu siges, at der i Bruxelles synes at være en betydelig forståelse for, at de særlige naturgivne forhold i disse områder af det danske rige berettiger til særlige løsnin-

ger. Den opregning, jeg her har givet, er ikke udtømmende. Der indgår i Danmarks forhandlinger en anelig række andre spørgsmål bl. a. vedrørende den fælles fiskeripolitik, det nordiske arbejdsmarkeds bevarelse, vort ønske om en overgangsperiode for etablering på landbrugsområdet osv. Disse spørgsmål er endnu ikke nået frem til egentlig forhandling.

Jeg skal ikke her i detaljer komme ind på andre landes forhandlingsproblemer. Sverige, Schweiz og Østrig har i går haft deres første møde med fællesmarkedets ministerråd. Det er vort indtryk, at dette møde har været tilfredsstillende, for så vidt som der fra alle sider er givet udtryk for tiltro til, at man vil kunne undgå at indføre nye handelsskranker i Vesteuropa. Det minimum, som man i alt fald regner med at kunne opnå, er altså at bevare den eksisterende toldfrihed mellem EFTA-landene og fjerne toldsatserne mellem disse lande og de nuværende fællesmarkedslande.

Som det blev meddelt efter mødet i Bruxelles i går, er Sverige villig til i overensstemmelse med Romtraktatens regler at acceptere toldunionen, landbrugspolitikken, handelspolitikken principper, konkurrence-reglerne, kapitalliberaliseringen, det fælles arbejdsmarked, retten til erhvervsudøvelse m. v., men der tages forbehold med hensyn til bevarelsen af den svenske neutralitet. Sverige vil ikke deltage i forpligtende udenrigspolitiske konsultationer, ligesom der i det økonomiske og monetære samarbejde er grænser for, hvilke nationale beføjelser man

fra svensk side vil kunne overlade til fælles institutioner.

Sverige ønsker med fællesmarkedet at drøfte, under hvilke betingelser det vil kunne deltage i det europæiske samarbejde på alle de nævnte områder. Disse drøftelser vil formentlig i løbet af kort tid blive påbegyndt med Kommissionen. Sverige holder i øjeblikket spørgsmålet om formen for den svenske tilknytning til fællesmarkedet åbent og foreslår, at det først overvejes, efter at de nævnte drøftelser er afsluttet, hvad man håber vil kunne ske tidligt på foråret. Det er således i dag ikke muligt at sige noget præcist om den institutionelle ramme om Sveriges kommende samarbejde med fællesmarkedet.

Vi forventer, at de kommende drøftelser med de resterende EFTA-lande, Finland, Island og Portugal, vil få nogenlunde samme forløb. Det er dog muligt, at de tidsmæssigt vil blive prioriteret efter forhandlingerne med de førstnævnte tre EFTA-lande, Sverige, Schweiz og Østrig. Egentlige forhandlinger med de seks ikke-ansøgende EFTA-lande vil dog formentlig først blive indledt i løbet af 1971, når kommissionen på grundlag af de stedfundne drøftelser har udarbejdet en rapport til fællesmarkedets ministerråd om de mulige løsninger.

Selv om man altså ikke i dag fuldt ud kan overskue, hvilke løsninger de enkelte EFTA-lande vil få, må det være berettiget at fastslå, at der ikke på nuværende tidspunkt er grund til at frygte, at der skal blive genindført toldsatser i samhandelen med industrivarer mellem de nordiske lande.

Efter disse bemærkninger om den aktuelle forhandlingssituation vil jeg vende mig imod udviklingen inden for Fællesskaberne og planerne for den fremtidige udvikling.

Det er utvivlsomt en beslutning af historisk rækkevidde, Danmark vil stå over for ved indtræden i et udvidet fællesmarked sammen med England og de øvrige vesteuropæiske lande, der er interesseret heri. Spørgsmålet har været drøftet her i tinget mange gange i de forløbne ti år, og der har hele tiden været bred enighed om, at Danmark skulle søge optagelse i fællesmarkedet sammen med England. Efter regeringens opfattelse er der ingen ny udvikling i fællesmarkedet, der kan rejse tvivl om rigtigheden af denne beslutning. Den nye udvikling,